

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sepsey Szilvia ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Erdélyi György ügyvéd által képviselt alperes ellen, általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. január 19. napján meghozott, 36.P.20.335/2011/14. számú ítélete ellen, a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk. 209/A. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a 2010. január 29-én kelt, klubtagságra vonatkozó szerződés általános szerződési feltételei tisztességtelenek, mivel nem rendelkeznek a szerződéstől való elállás, illetve a szerződés megszűnésének feltételeiről. A felperes kérte továbbá az ellenszolgáltatás nélkül maradó 86.667 forint időarányos tagsági díj és annak 2010. november 22. napjától számított törvényes kamatának visszafizetését. Kérelme indokául előadta, hogy ő és néhai házastársa 2010. január 29-én klubtagságra vonatkozó szerződést kötött az alperessel, és ugyanezen a napon 2 év időtartamra 130.000 forint klubtagsági díjat megfizetett az alperes részére. Házastársa 2010. szeptember 20-án elhalálozott, azonban az alperes a 2 évre befizetett tagsági díj fennmaradó részével nem számolt el. Kérte saját és néhai férje klubtagsági viszonya megszűnésének megállapítását is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a perbeli szerződésre nem vonatkoznak a Ptk. 209., illetőleg 209/A. §-ában foglalt rendelkezések. Véleménye szerint az általános szerződési feltételek nem tisztességtelenek azon okból, hogy külön nem rendelkeznek az elállásról, arra a hatályos jogszabályi

rendelkezők vonatkoznak. Hivatkozása szerint a felperest a perbeli esetben a Ptk. 320. §-ában foglalt elállás joga - a törvényi feltételek hiányában - nem illeti meg.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 22.225 forint perköltséget. Az ítélet indokolása szerint 2010. január 29-én a felperes és néhai házastársa, valamint az alperes között a Ptk-ban külön nem nevesített, de a megbízási szerződés feltételeinek megfelelő klubtagsági szerződés jött létre, amely a **xx** üdülőhasználati joggal kapcsolatos szerződéstől független szerződés. Kiemelte, hogy a perbeli szerződés- eltérően a **xx** Szabályzatában foglaltaktól - nem tartalmazott olyan rendelkezést, hogy az csupán 30-60 év közötti párokkal köthető meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek az általános szerződési feltételek tisztességtelenségének megállapítására irányuló keresete nem alapos, ugyanis az általános szerződési feltétel tisztességtelen volta csak abban az esetben állapítható meg, ha valamely általános szerződési feltételbe foglalt kikötés sérti a fogyasztó érdekeit. A perbeli esetben nem képezi szükségképpen az általános szerződési feltételek részét a szerződés megszűnése módjainak részletezése, mivel az általános szerződési feltételek 10. pontja értelmében a szerződésben nem szabályozott kérdésekben a mindenkor hatályos jogszabály vonatkozó rendelkezései az irányadók; e körben pedig a Polgári Törvénykönyv külön rendelkezéseket tartalmaz. Az elsőfokú bíróság - a törvényi feltételek hiányában - nem találta alaposnak a felperesnek a Ptk. 320. § (1) bekezdése szerinti elállásra történő hivatkozását.

A bíróság a felperes a marasztalásra irányuló keresetét sem találta helytállónak, mivel ő maga is önálló klubtagsággal rendelkezett. A felperes életkörülményeiben történt változás pedig nem jelenthet mentesülést a szerződés teljesítése alól. Perköltség tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Másodlagos kérelmében az alperest 43.333 forint és annak 2010. november 22. napjától számított kamatai megfizetését kérte kötelezni. Kérelme indokául előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, és ennél fogva az abból levont következtetése sem helytálló. Figyelemmel arra, hogy az alperes és a perben nem álló **xx** együttesen hirdettek, ugyanaz a logójuk, internet elérhetőségük, címük, így az alperesre is vonatkozik az a kitétel, hogy a szolgáltatást csak házaspárok vehetik igénybe. A szerződéskötéskor sem volt rájuk érvényben a 30-60 év közötti korhatár. Kiemelte, hogy saját klubkártyát nem kapott, azt csak néhai férje nevére állították ki. Utalt a 18/1992. (II. 5) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés e) pontjában és 2. § i) pontjában foglaltakra is. Álláspontja szerint mindezekre tekintettel házastársa halálával a szerződés megszűnt és az igénybe nem vett szolgáltatások miatt a már kifizetett összeg időarányos része, azaz 86.667 forint részére visszajár a Ptk. 312. § (1) bekezdésében és a 319. § (2) bekezdésében foglaltak szerint. Megítélése szerint házastársa halála következtében - mivel klubtagsága megszűnt - a részére nem teljesíthető szolgáltatások folytán az őt megillető időarányos rész mindenképpen visszajár, és az őt mint egyedüli örökös

illeti meg. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a szerződés feltételeinek részletes megbeszélése több mint fél napig tartott, ugyanis az üdülőhasználati jog megvásárlásával kapcsolatos szerződés megkötése került több időbe, a perbeli szerződésre jóformán idő alig maradt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló. Az ítélet indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetért, azt megismételni nem kívánja. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki: nem vonja kétségbe a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes és a perben nem álló **xx** közösen hirdetett, ugyanaz a logójuk, illetve az internet elérésük, továbbá azt sem, hogy a **xx** csupán az általa meghatározott életkorú házaspárokkal kívánt szerződést kötni. Azonban a perbeli **zz** klubtagság általános szerződési feltételei nem tartalmazznak olyan kitételt, miszerint a szolgáltatást csupán 30-60 év közötti házaspárok vehetik igénybe. Így nincs jelentősége annak, hogy a klubtagságra vonatkozó szerződés aláírásakor a felperes és házastársa hányadik életévét töltötte be, milyen családi állapotúak voltak, illetve a szerződés fennállása alatt családi állapotukban történt-e változás.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben is, hogy az általános szerződési feltételek esetleges tartalmi hiányossága nem alapozza meg azok tisztességtelenségét. A Ptk. 209. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével, egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg. A Ptk. 209/A. § (1) bekezdése szerint az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja. Az idézett rendelkezésekből egyértelműen az következik, hogy csupán az általános szerződési feltételekben rögzített valamely kikötést lehet tisztességtelennek minősíteni. Ebben az esetben a bíróság a tisztességtelen kikötést az általános szerződési feltételekből mellőzi. A bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy az általános szerződési feltételeket megváltoztassa, illetve azokat kiegészítse.

Osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint azokra a kérdésekre, amelyeket sem a felek egyedi szerződése, sem az általános szerződési feltételek nem szabályoznak, a hatályos jogszabályok alkalmazandók. A perbeli esetben az általános szerződési feltételek a szerződés megszűnésének eseteit nem tartalmazzák, a szerződő felek a Ptk. diszpozitív szabályaitól kifejezetten nem tértek el, tehát az általános szerződési feltételek 10. §-a értelmében e kérdésben a Ptk. rendelkezéseit kell figyelembe venni.

A Ptk. 320. § (1) bekezdése kimondja: aki szerződésnél vagy jogszabálynál fogva elállásra jogosult, e jogát a másik félhez intézett nyilatkozattal gyakorolja. Az elállás a szerződést felbontja. A felperest az elállás joga csak jogszabály kifejezett rendelkezése, vagy az erre irányuló megállapodás alapján illeti meg. A Ptk. a törvényes elállás általános eseteit a szerződésszegés körében szabályozza. Az alperes szerződést nem szept, így jogszabály erejénél fogva elállásra nem jogosult; a feleknek e tekintetben pedig külön megállapodása nem volt.

A 2010. január 29. napján kelt jelentkezési lap szerint mind a felperes, mind néhai házastársa kérte az **zz** klub tagjai sorába történő felvételét, mely kérelmeket az alperesi klubszervező elfogadott, tehát a klubtagsági viszony mindkettőjük vonatkozásában létrejött, így a felperes - a házastársa halálát követően is - az alperesi klub tagja maradt. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Ptk. 323. § (1) bekezdése értelmében a kötelezett halálával a szerződés nem szűnik meg, kivéve, ha csak személyesen teljesíthető szolgáltatásra irányult. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jogosult halála akkor szünteti meg a szerződést, ha a szolgáltatás kifejezetten az ő eltartására irányult, vagy kizárólag az ő személyes szükségleteinek fedezésére lett volna alkalmas. A felek közötti jogviszony nem minősül a fentiek szerinti kivételnek, így amennyiben a felperes nem rendelkezne önálló klubtagsági viszonnyal, úgy azt a néhai házastársának jogutódjaként folytatná.

A felperes fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy házastársa halálát követően már nem állt érdekében a szerződés teljesítése. A felperes alappal érdekmúlásra a Ptk. 300. § (1) bekezdése alkalmazásával csak abban az esetben hivatkozhatna, ha az alperes a teljesítéssel késedelembe esett volna. Az eljárás során erre vonatkozóan azonban adat nem merült fel. Mindezekre tekintettel helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesnek a díj visszafizetése iránti kérelme sem helytálló.

A kifejtettakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú perkölségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg.

Budapest, 2012. június 19.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

Dankó Zsuzsanna

ínok